

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு சட்டவரம்பு

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண் 8626/2009

தமிழ்நாடு மாநில அரசு

... மேல்முறையீட்டாளர்

-எதிர்-

டாக்டர் வசந்தி வீரசேகரன்

... எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

உடன்

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண்கள் 8625, 8627 மற்றும் 8630/2009

தீர்ப்புரை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஏ.எம். கான்வில்கர்:

1. தனி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்(களால்) தாக்கல் செய்யப்பட்ட உரிய மேல்முறையீடுகளுக்கான நீதிப்பேராணை மனுக்களை முடித்து, சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட, 2006-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 28-ஆம் நாளிடப்பட்ட பொதுவான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து இம்மேல்முறையீடுகள் எழுகின்றன. நான்கு தனி நீதிப்பேராணை மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டபொழுதிலும், எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையின் பொருண்மை விவரங்களிலிருந்து அறியப்பட்ட ஒரு பொதுவான பொருண்மை யாதெனில், தனி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் அனுபவத்தில் இருந்துவந்த, அவர்களுக்குரிமையான சொத்துகள், தொடர்வண்டி திட்டத்திற்காக இதன் பின்னர் "பெ.வி.போ.மு." என சுட்டப்படும் பெறும் எண்ணிக்கைகளிலான விரைவு போக்குவரத்து முறைக்காக இதன் பின்னர் (1894-ஆம் ஆண்டைய சட்டம்) என சுட்டப்படும், 1894-ஆம் ஆண்டைய நிலம் கையகப்படுத்துதல் சட்டத்தின் கீழ் கையகப்படுத்தப்பட்டன. முறையான செயற்முறைகள் பின்பற்றப்பட்ட பின்னர், தீர்வு வழங்கப்பட்டு, சம்பந்தப்பட்ட சொத்தின் அனுபவத்தை கைப்பற்றுதல் மூலம், நிலத்தை கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் முழுமையடைந்தன. அனுபவமானது எடுக்கப்பட்ட பின்னர், பிரச்சினைக்குரிய சொத்தானது, தொடர்வண்டி திட்டத்தை செயற்படுத்துவதற்காக உரிய அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

2. எனினும், உரிய மேல்முறையீடுகளின் தனி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் நிலம் கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து, வெற்றியுறா நீதிப்பேராணை மனுக்களை, சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தனர். எதிர்ப்பை நிராகரிக்கையில் சென்னை உயர் நீதிமன்றமானது, டிசம்பர் 12, 2003-ஆம் தேதியிடப்பட்ட தன்னுடைய உத்தரவில் மாநில அரசின் உரிய அதிகாரியானவர் (இடம்பெயர் வைக்கப்பட்டவர்களின் சிறப்பு பிரிவில் மறுவாழ்வு மூலமாக, வீட்டுமனை ஒதுக்கீட்டிற்காக) சம்பந்தப்பட்ட மேல்முறையீடுகளில், தனி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் வைக்கப்பட்ட கோரிக்கையானது பரிசீலிக்கப்படவேண்டும் என கருத்து தெரிவித்துள்ளது. அக்கருத்திற்காதரவாக உறான்ஸ்ராஜ் ஷெர்ச் ஜெயின் -எதிர்- மகாராஜ்ஜிர் மாநில அரசு மற்றும் பலர், 1993 (3) எஸ்.சி.சி. 634 என்ற வழக்கு தீர்ப்பை குறிப்பிட விழைந்து, தவறாக (லக்ஷித் சிங் -எதிர்- பஞ்சாப் மாநில அரசு, 1993 ஏ.ஐ.ஆர். எஸ்.சி.டபிள்யூ. 2936) என்னும் வழக்குத் தீர்ப்பை குறிப்பிட்டுள்ளது. அது, குற்றவியல் வழக்கின் தீர்ப்பாகும். மேற்படி உத்தரவின் முதன்மைப் பகுதியானது கீழ்க்காணுமாறு தெரிவிக்கிறது:

"5. மனுதாரருக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் ஏ.ஐ.ஆர். 1986 எஸ்.சி. 2025, ஏ.ஐ.ஆர். 1988 எஸ்.சி. 2181, ஏ.ஐ.ஆர். 1991 எஸ்.சி. 90 மற்றும் ஏ.ஐ.ஆர். எஸ்.சி.டபிள்யூ. 1993 @ 2923 என அறிக்கையான உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரையை சார்ந்து நிற்கையில், நகரில் ஏதேனும் ஒரு வீட்டு திட்டத்தின்கீழ் நிலத்தை ஒதுக்கித்தர மாநில அரசை இந்நீதிமன்றம் பணிக்கவேண்டும் என வற்புறுத்தி வாதிட்டார். இவ்வாதத்தில் வற்புறுத்தலும் மற்றும் சாரமும் இருந்தது.

6. இச்சூழ்நிலைகளில், மேல்பரிசீலனைக்காக மனுதாரர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட விண்ணப்பங்களும் மற்றும் வீட்டுமனை ஒதுக்கீட்டிற்கான மனுதாரர்களின் வேண்டுகோளும் மாநில அரசினால் மறுவாழ்வு மூலம் பரிசீலிக்கத் தகுந்ததாகும்.

7. எனவே, தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியத்தினால் மேம்படுத்தப்படும் ஏதேனும் வீட்டுமனை திட்டங்களின்கீழ் தமக்கு வீட்டுமனைகள் ஒதுக்கித்தருமாறு, தமிழ்நாடு அரசிற்கும் மற்றும் தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியத்திற்கும் மனுதாரர்கள் விண்ணப்பிக்கும்பட்சத்தில், வீட்டு மனைகள் ஒதுக்கீட்டிற்கான அவர்களுடைய வேண்டுகோளானது, தொடர்வண்டி துறைக்காக நிலமானது கையகப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம், இடம்பெயர வைக்கப்பட்டவர்களுக்கான சிறப்பு பிரிவினராக லக்ஷித் சிங் -எதிர்- பஞ்சாப் மாநில அரசு, 1993 ஏ.ஐ.ஆர். எஸ்.சி.டபிள்யூ. 2938 என்ற வழக்கில் மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்புரைத்திருப்பதுபோன்று, வீட்டுமனை ஒதுக்கீட்டிற்காக பரிசீலிக்கப்- படவேண்டும் என்பது தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது.

8. மேற்படி கருத்துக்களுடன் மேற்படி பல்வகை மனுக்கள், அதற்கிணங்க உத்தரவிடப்படுகின்றன."

3. உயர் நீதிமன்றத்தினால் பணிக்கப்பட்டதையடுத்து, தனி எதிர்மேல் முறையீட்டாளர்கள், அரசிடம் பிரதிநிதித்துவமளித்தனர். முடிவாக, அரசானது தனி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு யாதொரு பரிகாரமும் அளிக்க மறுத்து, 26 மே 2005-ஆம் தேதியிடப்பட்ட தன்னுடைய கடிதத்தின் மூலம் தன்னுடைய கருத்தை அவர்களுக்கு தெரிவித்தது. உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 8625/2009 மற்றும் 8630/2009-இல் தனி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட அத்தகைய தகவலை மீண்டும் எடுத்தெழுதுவது எதிரானதாக இருக்கலாம். அது இவ்வாறாக தெரிவிக்கிறது:

"தமிழ்நாடு அரசு

வீடு மற்றும் நகர மேம்பாட்டுத்துறை,
தலைமையகம்,
சென்னை-9.

விடுநர்

திரு. லால் ராவனா சைலோ,
இ.அ.ப. (ஐ.ஏ.எஸ்.)
அரசு செயலர்.

கடித எண் 41629/யூ.டி.3(2)/2003-13
நாள்: 26.05.2005

பெறுநர்

திரு. பி. அறிவுடைநம்பி,
எம்.ஐ.ஐ. எண் 3, சாந்தோம் நெடுஞ்சாலை,
போர்ஜரி எஸ்டேட்,
தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியம்,
சென்னை- 600 028.

திருமதி எஸ். சுலோச்சனா,
19, லெய்த் கோட்டை தெரு,
கடற்பார்வை (சீ வீவ்) அடுக்கு குடியிருப்பு,
சாந்தோம்,
சென்னை-600 028.

ஐயா/அம்மையர்,

பொருள்: நிலம் கையகப்படுத்துதல்-மாபெரும் விரைவு போக்குவரத்து
முறை மாபெரும் விரைவு போக்குவரத்து திட்டத்திற்காக,
நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்பட்டன. வ.எண். 300/12 நில
அளவு 5445 சதுர அடி, திருமதி எஸ். சுலோச்சனாவுக்கு
உரியது - வ.எண் 300/13 நில அளவு 5554 சதுர அடி
அறிவுடைநம்பிக்குரியது. வீட்டு மனை ஒதுக்கீட்டிற்கேயான
வேண்டுகோள் - தொடர்பாக.

பார்வை: 1. நீ.பே.ம. எண் 23077/2003 மற்றும் நீ.பே.ம. எண்
3372/2003 மற்றும் பிறவற்றில் 01.12.2003-ஆம்
தேதியிடப்பட்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு.

2. நீ.பே.ம. எண்.3372/2003-இல் நீ.பே.ம.ப.ம. எண் 28883/
2003-இல் 12.12.2003-ஆம் தேதியிடப்பட்ட உயர்
நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு.

3. தங்கள் வழக்குரைஞரின் 10.11.2004-ஆம் தேதியிடப்பட்ட
அறிவிப்பு.

4. தங்களின் 01.08.2004, 21.02.2005 மற்றும் 21.04.2005-ஆம்
தேதியிடப்பட்ட மனுக்கள்.

5. உயர் நீதிமன்றத்தின் 04.03.2005 மற்றும் 18.03.2005-ஆம்
தேதியிடப்பட்ட உத்தரவுகள்.

முதலில் குறிப்பிடப்பட்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவில் மாண்புமிகு நீதிமன்றமானது, தங்களின் நீ.பே.ம.ப.ம. எண் 23078/2003 மற்றும் நீ.பே.ம.ப.ம. எண் 11290/2003 ஆகியவற்றைத் தள்ளுபடி செய்தது.

2. இரண்டாவதாக குறிப்பிடப்பட்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவில், "தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியத்தினால் மேம்படுத்தப்பட்ட ஏதேனும் வீட்டு திட்டங்களின் கீழ் வீட்டுமனைகள் ஒதுக்குமாறு வேண்டி, மாநில அரசு மற்றும் தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியத்திற்கு மனுதாரர்கள் விண்ணப்பிக்கும்பட்சத்தில், அவர்களின் வேண்டுகோளானது ஏற்கப்பட வேண்டும்" என கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, மாண்புமிகு உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவுகளையடுத்து, தங்கள் பிரதிநிதித்துவமானது, அரசானது, தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியத்துடன் ஆலோசித்து ஆய்வு செய்துள்ளது.

3. நிலத்தை கையகப்படுத்தும் செயற்முறையின்பொழுது, அதன் நடைமுறை வழக்கங்கள் நிலம் கையகப்படுத்தும் அலுவலரால் தங்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டு, அதற்கிணங்க சட்ட நடைமுறைகளுக்கு உட்பட்டும் மற்றும் மாண்புமிகு நீதிமன்றத்தின் உத்தரவுகளுக்குட்பட்டும், நிலம் கையகப்படுத்துதலின் அடிப்படையில் 08.01.2003 அன்று தீர்வம் எண் 1/2003 வழங்கப்பட்டதென்றும், நீ.பே.ம. எண் 16929/1999-இல் உத்தரவிடப்பட்டது போன்று, வினாவிற்குள்ளான நிலமானது சமூக நோக்கிலானதென்றும், தங்களின் வேண்டுகோளின்படி, உயர் நீதிமன்றமும் 10.10.2002 அன்று நீ.பே.ம. எண் 141183/2000 மற்றும் நீ.பே.ம. எண் 15974/2000 உடன் நீ.பே.ம. எண் 36980/2002 ஆகியவற்றில் நடவீட்டு தொகையை உயர் நீதிமன்றத்தில் வைப்பீடு செய்ய உத்தரவிட்டு, அதுவும் நிறைவேற்றப்பட்டதென்றும், எனவே, வினாவிற்குள்ளான நிலமானது, ஏற்கெனவே நிலம் கையகப்படுத்துதல் அலுவலரால் கையகப்படுத்தப்பட்டு, நகர போக்குவரத்து

திட்டத்திற்காக (தொடர்வண்டி) மாபெரும் போக்குவரத்து திட்டத்திற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டதென்றும் தெரிவிக்குமாறு பணிக்கப்பட்டுள்ளேன்.

4. தங்கள் வேண்டுகோளை மீண்டும் பரிசீலிக்குமாறு பார்வை முன்றில் கண்ட வழக்குரைஞர் அறிவிப்பையும் மற்றும் பார்வை நான்கில் கண்ட தங்களுடைய மனுக்களையும் அரசிற்கு அனுப்பி உள்ளீர்கள். எனவே, தங்களின் வேண்டுகோளானது, அரசினால் பார்வை 5-இல் கண்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவுகளின் அடிப்படையில் மீண்டும் ஒருமுறை ஆய்வு செய்யப்பட்டது. மாண்புமிகு உயர் நீதிமன்றமானது, 04.03.2005-ஆம் தேதியிடப்பட்ட மற்றும் 18.03.2005-ஆம் நாளிடப்பட்டு மாற்றியமைக்கப்பட்ட மேற்படி உத்தரவுகளின் மூலம் "வீட்டு வாரியத்திற்கு மாறாக அரசானது உரிய உத்தரவுகளை பிறப்பிக்கவேண்டும்" என உத்தரவிட்டுள்ளது. எனவே, மொத்த பிரச்சினைகளும் அரசினால் மீண்டும் புதிதாக ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

5. ஒருமுறைக்குமேல் பல சந்தர்ப்பங்களில் அரசினால் உயர் நீதிமன்றத்தின் முன்பாக ஏற்கெனவே சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுபோன்று நிலமானது, தமிழ்நாடு வீட்டு வாரிய/சென்னை பெருநகர வளர்ச்சி திட்டங்களுக்காக கையகப்படுத்தப்படாமல், இந்திய அரசின் கீழ் வரும் மாபெரும் விரைவு போக்குவரத்து திட்டங்களுக்காக கையகப்படுத்தப்பட்டு, இந்திய அரசின் பெருநகர போக்குவரத்து திட்டத்திற்காக (தொடர்வண்டி) ஒப்படைக்கப்பட்டதால், தமிழ்நாடு வீட்டு வாரிய/சென்னை பெருநகர வளர்ச்சி திட்டத்தின் கீழ் ஏதேனும் ஒரு திட்டத்தின் கீழ் நிலம் ஒதுக்கீட்டிற்கான தங்களின் வேண்டுகோள் வராது என தெரிவிக்குமாறு நான் பணிக்கப்பட்டு உள்ளேன். எனவே, எஸ். எண் 300/12-இன் கீழ் கையகப்படுத்தப்பட்ட முறையே, 5445 சதுர அடி மற்றும் 5554 சதுர அடி அளவிலான தங்களின் நிலமானது, நிலம் கையகப்படுத்துதல் சட்டப்படியிலான அனைத்து நடைமுறை வழக்கங்களையும் பின்பற்றப்பட்ட பின்னரே,

நிலம் கையகப்படுத்தும் அலுவலரால் கையகப்படுத்தப்பட்ட காரணத்தினால், அது, தன்னிச்சையானதோ அல்லது சட்ட விரோதமானதோ அல்ல. மாபெரும் விரைவு போக்குவரத்து திட்டங்களுக்காக (தொடர்வண்டி) நிலங்கள் ஏற்கெனவே பெருநகர போக்குவரத்து திட்டத்திற்காக ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டது. எனவே, தங்கள் நிலமானது, தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியத்தினாலோ அல்லது சென்னை பெருநகர வளர்ச்சி அதிகாரியாலோ கையகப்படுத்தப்படாத காரணத்தினால், அத்தகு திட்டங்களின் ஏதேனும் ஒன்றின் கீழ் தங்களுக்கு நிலம் ஒதுக்குவதில் எந்தவித நியாயமும் இல்லை.

6. எனவே, மேற்படி தகுதிவாய்ந்த காரணங்களின் அடிப்படையில், தங்கள் வேண்டுகோளானது நிறைவேற்றப்பட சாத்தியமானதல்ல என தெரிவிக்குமாறு நான் பணிக்கப்பட்டுள்ளேன்.

தங்கள் விசுவாசமுள்ள,
கையொப்பம்
அரசு செயலருக்காக.

நகல்:

சென்னை பெருநகர வளர்ச்சி குழும உறுப்பினர் செயலர்,
சென்னை-8.

மேலாண் இயக்குனர், தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியம், சென்னை-35.

சென்னை மாவட்ட ஆட்சியர், சிங்காரவேலர் மாளிகை, ராஜாஜி சாலை, சென்னை-1.

சிறப்பு வட்டாட்சியர் (நிலம் கையகப்படுத்துதல்) மா.வி.போ.தி.
திருமயிலை தொடர்வண்டி நிலையம், மைலாப்பூர், சென்னை-4.

சிறப்பு வட்டாட்சியர் (நிலம் கையகப்படுத்துதல்), சென்னை பெருநகர வளர்ச்சி குழுமம், சென்னை-8 (வழிகாட்டல் மற்றும் தகவலுக்காக)" (வலியுறுத்தல்கள்)

எனினும், பிற மேல்முறையீடுகளில் தனி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் வைக்கப்பட்ட வேண்டுகோள்களுக்கு பதிலளிக்கப்படவில்லை. அதன்விளைவாக, அவர்கள், புதிய நீதிப்பேராணை மனுக்(களை) தாக்கல் செய்யவே, அவை மேற்கூறப்பட்ட மேல்முறையீடுகளில் தனி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிப்பேராணை மனுக்(கள்) உடன் இணைத்து, தனி எதிர்மேல் முறையீட்டாளர்களின் வேண்டுகோள்களை நிராகரித்த மே, 26, 2005-ஆம் தேதியிடப்பட்ட தகவலை வினவி விசாரிக்கப்பட்டது.

4. தொடர்புடைய அனைத்து நீதிப்பேராணை மனுக்களும் எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையின் மூலம் விசாரிக்கப்பட்டு ஒருசேர முடிவெடுக்கப்பட்டன. சம்பந்தப்பட்ட தனி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்(களால்) தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிப்பேராணை மனுக்களை உயர் நீதிமன்றம் அனுமதித்ததற்கு முதன்மையானதாக கருதப்படும் காரணத்தை, எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையின் பத்தி 6 மற்றும் 7 ஆகியவற்றில் உய்த்துணரமுடியும். அதனை, எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையின் பத்திகள் 8 மற்றும் 9-இல் அடங்கிய செயலாக்க பகுதியுடன் சேர்த்து மீண்டும் எடுத்தெழுதுவதற்கு எதிரானதாக நாங்கள் கருதுகிறோம். அது, இவ்வாறாக தெரிவிக்கிறது:

"6. இவ்வுத்தரவு இறுதியானது என்னும் பொருண்மையை நாங்கள் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். மனுதாரர்களுக்கு/நில உரிமையாளர்களுக்கு வைப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என கூறப்படும்பொழுதிலும், கையகப்படுத்தும் நடைமுறையை பின்பற்றாமலே மனுதாரர்களிடமிருந்து சொத்துகளின் அனுபவமானது வலுக்கட்டாயமாக எடுக்கப்பட்டது என்னும் பொருண்மையானது அப்படியே உள்ளது. திட்டத்தை செயற்படுத்தும்பொருட்டு, அதாவது, மா.வி.போ.தி. நிலத்தின் உரிமையானது வலுக்கட்டாயமாக எடுக்கப்பட்டு, கையகப்படுத்தும் நடைமுறைகள் முடிக்கப்படுவதற்கு காத்திராமலே கட்டுமானப் பணிகள் துவங்கப்பட்டன என்பது மறுக்கப்படவில்லை. 12.12.2003-ஆம் தேதியிடப்பட்ட உத்தரவில், அறிவார்ந்த நீதிபதி பணிப்பதற்கு அதுவே காரணமாகும். உண்மையில்

அறிவார்ந்த நீதிபதி, அரசை நேர்மறையாக பணிக்கையில் (மேற்குறிப்பிடப்பட்ட) 1993 ஏ.ஐ.ஆர். எஸ்.சி.டபிள்யூ. 2923-இல் அறிக்கையான உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரையை பெரிதும் சார்ந்துநின்றார். அறிவார்ந்த நீதிபதி 12.12.2003-ஆம் தேதியிடப்பட்ட தன்னுடைய உத்தரவில் சரியாகவே கருத்து தெரிவித்ததுபோன்று, மனுதாரர்களின் நிலங்கள் தொடர்வண்டி திட்டத்திற்காக கையகப்படுத்தப்பட்டதை முன்னிட்டு, இடம்பெயர வைக்கப்பட்ட நபர்கள் என்ற சிறப்புப் பிரிவின் கீழ் மாற்று வீட்டுமனையைப் பெற அவர்கள் அருகதையுடையவராவர். துரதிருஷ்டவசமாக, நீ.பே.ம. எண் 39279/2005-இல் இந்நீதிமன்றத்தின் அறிவார்ந்த நீதிபதியின் 12.12.2003-ஆம் தேதியிடப்பட்ட காரணமுள்ள, நேர்மறையான பணித்தல் இருந்தபொழுதிலும், இரண்டாம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் மனுதாரரின் மனுவை நிராகரித்தார். அதுபோன்றே, மற்ற இரு வழக்குகளிலும் முன்னதாகவே, அதாவது, 12.12.2003 அன்றே உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு 18.04.2005 அன்று பிரதிநிதித்துவங்கள் அளிக்கப்பட்டபொழுதிலும், இந்நாள்வரையில், அரசினால் எந்த உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

7. தனிப்பட்ட பொருண்மையின் நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில், அதாவது, மனுதாரர்களின் நிலங்கள், நிலம் கையகப்படுத்துதல் நடைமுறைகளைத் துவங்குவதற்கு முன்னரே, வலுக்கட்டாயமாக கையகப்படுத்தப்பட்டன. மனுதாரர்கள், தங்கள் வீட்டுமனைகளை இழந்துவிட்டனர் என்பவற்றின் அடிப்படையிலும் மற்றும் மனுதாரர்களுக்கு இடம்பெயர வைக்கப்பட்ட நபர்களின் சிறப்புப் பிரிவில் இணையான வீட்டுமனைகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்னும் இந்நீதிமன்றத்தின் 12.12.2003-ஆம் தேதியிடப்பட்ட நேர்மறையான உத்தரவை கருத்திற்கொண்டும், நீ.பே.ம. எண் 39279/2005-இல் மனுதாரர் தொடர்பாக அரசினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட 26.05.2005-ஆம் தேதியிடப்பட்ட நிராகரிப்பு உத்தரவானது இன்மையாக்கத்தக்கதென

நாங்கள் கருதுகிறோம். நீ.பே.ம. எண்கள் 11907/2006 மற்றும் 11908/2006 ஆகியவற்றின் மனுதாரர்களைப் பொருத்தவரையில் அவர்களும் 12.12.2003-ஆம் தேதியிடப்பட்ட உத்தரவில் பணிக்கப்பட்டதுபோன்று, வீட்டுமனை ஒதுக்கீட்டிற்கு அருகதையுடையவராவர்.

8. இச்சூழ்நிலைகளில், கீழ்க்கண்ட பணித்தல்களை நாங்கள் விடுக்கின்றோம்:-

(i) அரசு செயலர், பெருநகர வீட்டுமனை மேம்பாட்டுத் துறை, செயன்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை, சென்னை-9 இவ்வுத்தரவின் நகலைப்பெற்ற 8 வாரங்களுக்குள்ளாக மனுதாரர்களுக்கு கைப்பற்றப்பட்ட அவர்களுடைய நிலத்திற்கு ஏறத்தாழ ஈடான நிலத்தை பெருநகர எல்லை வரம்பிற்குள்ளாக ஒதுக்கித் தருமாறு பணிக்கப்படுகின்றார்.

(ii) தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியத்தினால் நிர்ணயிக்கப்படும் நிலத்திற்கான தொகையைச் செலுத்த மனுதாரர்கள் கடமைப்பட்டவராவர்.

9. மேற்படி பணித்தல்களுடன் நீதிப்பேராணை மனுக்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. செலவுத்தொகைகள் இல்லை. தொடர்புடைய பல்வகை மனுக்கள் முடிக்கப்பெறுகின்றன. (வலியுறுத்தல்கள்)

5. இம்மேல்முறையீடுகளின் மூலம் மாநில அரசானது, மேற்கூறிய தீர்ப்புரையை எதிர்த்துள்ளது. மேல்முறையீட்டாளரின் கூற்றின்படி வினாவிற்கிடமான நிலங்கள் முறையான நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்ட பின்னரே, சட்டத்திற்குட்பட்டு கையகப்படுத்தப்பட்டு, அனுபவமானது எடுக்கப்பட்டு, பின்னர், மா.வி.போ.தி. (தொடர்வண்டி) உரிய அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. வேறு சொற்களில் கூறுவதானால், நிலமானது, தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியத்திற்காக கையகப்படுத்தப் படவில்லை. அரசினால் வாதிடப்பட்டதாவது, "எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையின் மூலம்,

உயர் நீதிமன்றத்தினால் பணிக்கப்பட்டதன் காரணம் டிசம்பர் 12, 2003-ஆம் தேதியிடப்பட்ட உத்தரவிற்கிணங்க சம்மந்தப்பட்ட மேல்முறையீடுகளின் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு மாற்று வீட்டுமனை ஒதுக்க, மாநில அரசு கடமைப்பட்டிருப்பதான, தவறான அனுமானத்தின் அடிப்படையிலானதாகும். எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையில் உயர் நீதிமன்றத்தினால் பணிக்கப்பட்டது. கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலங்களுக்கு பதிலாக, மாற்று வீட்டுமனை வழங்குவது சட்டத்திற்கப்பாற்பட்டு சலுகையளிப்பது. 1894-ஆம் ஆண்டைய சட்டத்திலோ அல்லது (தொடர்வண்டி) மா.வி.போ.தி. தொடர்பாக, இந்திய தொடர்வண்டி துறையினால் செயற்படுத்தப்படவுள்ள நடைமுறையிலுள்ள யாதொரு கொள்கையிலும் இல்லாத, மாநில அரசின் கடமையாகும். அத்தகைய சூழ்நிலையில், மாற்று வீட்டுமனை பெற, தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எந்தவித சட்ட உரிமையுமில்லை என்னும் தன்னுடைய முன்மொழிதலுக்கு வலுவூட்ட மேல்முறையீட்டாளர், இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரைகளை சார்ந்துநின்றார். உயர் நீதிமன்றமானது, எதிர்ப்பிற்குள்ளான தன்னுடைய தீர்ப்பில் சுட்டிய தீர்ப்புரைகள் தற்பொழுதைய வழக்கின் பொருண்மைகளுக்கு பொருந்துவதல்ல என்றும் அவற்றை வேறுபடுத்தினார்.

6. மறுபுறத்தில், எதிர்ப்பிற்குள்ளான தன்னுடைய தீர்ப்புரையில், உயர் நீதிமன்றத்தினால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்தை ஆதரித்து, 2003-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 12-ஆம் நாளிடப்பட்ட உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவையடுத்து மாநில அரசிற்கான கடமையைச் சார்ந்தே, அவ்வாறு பணிக்கப்பட்டது என தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் வாதிட்டனர். மேலும், எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையில், உயர் நீதிமன்றத்தினால் குறிப்பிடப்பட்ட தீர்ப்புரைகளின் அடிப்படையில், மேற்கூறப்பட்ட திட்டத்தை முன்னிட்டு, இடம்பெயர வைக்கப்பட்டவர்களுக்கான சிறப்பு பிரிவின் கீழ் அவர்களுக்கு வீட்டுமனை ஒதுக்குவதான பரிகாரத்தை மறுப்பது, மாநில அரசான மேல்முறையீட்டாளரின் விருப்பத்தை சார்ந்ததல்ல என்றும் வாதிடப்பட்டது. இம்மேல்முறையீடுகளின் நிலுவையின்பொழுது தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களை கடந்த காலத்தில் பொது நோக்கிற்காக நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டு, அதனால் பாதிப்படைந்த இடம்பெயர வைக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாநில அரசானது, தன்னுடைய விருப்பச்சார்பு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி வீட்டுமனை ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது

என்பதை ஆவணமாக்க தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் கூடுதல் சத்தியவுரையை தாக்கல் செய்தனர். தற்பொழுதைய பொருண்மை சூழ்நிலையில் குறுக்கீடேதும் கோரப்படவில்லை என்றும், எனவே, மேல்முறையீடுகள் தள்ளுபடி செய்யப்படவேண்டும் என்றும் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் வாதிட்டனர்.

7. நாங்கள் மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த முத்த வழக்குரைஞர் திரு. கிரி மற்றும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான கற்றறிந்த முத்த வழக்குரைஞர் திரு. ஏ. மரையர்புதம் ஆகியோரின் வாதங்களைக் கேட்டோம்.

8. உயர் நீதிமன்றத்தினால் மிக முதன்மையாகக் கருதப்படும் அதிகபட்ச காரணம் யாதெனில், 2003-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 12-ஆம் நாளிடப்பட்ட உத்தரவின் மூலம் உயர் நீதிமன்றத்தினால் பணிக்கப்பட்டதே இறுதியானதென்பதாகும். அவ்வுத்தரவானது, மாநில அரசினாலோ அல்லது மாநில அரசின் அதிகாரி எவராலும் எதிர்க்கப்படவில்லை என்பது ஐயத்திற்குப்பாற்பட்டதாகும். எனினும், உத்தரவின் நோக்கானது தமிழ்நாடு வீட்டு வாரியத்தினால் மேம்படுத்தப்படும் ஏதேனும் ஒரு திட்டத்தின் கீழ், இடம்பெயர வைக்கப்பட்டவர்களுக்கான சிறப்புப் பிரிவின் கீழ், மாற்று வீட்டுமனை ஒதுக்கீடு செய்ய தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் அளிக்கப்படும் பிரதிநிதித்துவங்களை பரிசீலிக்கவேண்டும் என்பதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. இவ்வாறாக, பணித்தலானது 1894-ஆம் ஆண்டைய சட்டப்பிரிவுகளின் கீழ் பரிசீலனைக்குள்ள திட்டம் தொடர்பாக அரசிற்கு கொள்கையேதுமில்லாத நிலையில் மாற்று வீட்டுமனை ஒதுக்குமாறு அதிகார தோரணையில் பணிக்கப்பட்டதல்ல. இதுவே, எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்பின் மூலம் உயர் நீதிமன்றத்தினால் முதல்முறையாக அளிக்கப்பட்ட குறைபாடாகும்.

9. உயர் நீதிமன்றத்தினால் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரைகளைப் பொறுத்தவரையில், அவை தற்பொழுதைய வழக்கின் பொருண்மை மற்றும் சூழ்நிலைக்கு பொருந்தவில்லை என்னும் மேல்முறையீட்டாளரின் வாதத்துடன் நாங்கள் உடன்படவேண்டும். ஏனெனில், உத்தரப் பிரதேச மாநில அரசு -எதிர்- பிஸ்தா தேவி மற்றும் பலர், (1986) 4 எஸ்.சி.சி. 251 என்ற வழக்கில் மீரட் நகர குடிவாழ்

மக்களுக்கு குடியிருப்பு வழங்கும் நோக்கில் வீட்டுத் திட்டங்களை மேம்படுத்தும் பொது நோக்கிற்காக நிலத்தை கையகப்படுத்திய மேம்பாட்டு அதிகாரிக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது, பத்திகள் 9 மற்றும் 10 ஆகியவற்றில் சுட்டப்பட்டுள்ளன, அவை கீழ்க்காணுமாறு தெரிவிக்கின்றன:

"9. எனினும், நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்பட்ட பலரும் வீடற்ற அல்லது கடைகளற்றவராவர். அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியே எறியப்படுவார்களானால், அவர்கள் கடும் பாதிப்பிற்குள்ளாவர் என எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞரால் வாதிடப்பட்டது. நிலம் கையகப்படுத்துதல் நடவடிக்கைகளால் உடமைகள் பறிக்கப்பட்ட மீரட் மக்களுக்கு குடியிருப்பு வழங்கும் பொருட்டு நிலமானது கையகப்படுத்தப்படுவதையடுத்து, மீரட் மேம்பாட்டு அதிகாரியிடம் பரிகாரம்பெற அவர்களும் அருகதையுடையவராவர். இக்கட்டத்தில் 1957-அம் ஆண்டைய தில்லி மேம்பாட்டு சட்டப்பிரிவு 21(2)-இல் உள்ளதை காண்போம், அது பின்வருமாறு:

"21. (2) உட்பிரிவு 1-இன் கீழ் நிலத்தை எடுப்பது தொடர்பான அதிகாரியின் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் அதிகாரியின் அதிகாரங்கள், நடைமுறையில் சாத்தியமான வகையில் செயற்படுத்தப்படவேண்டும். அதாவது, நிலத்தில் வசிக்கும் அல்லது வணிகம் மேற்கொள்ளும் அல்லது பிற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் நபர்கள், அதிகாரிக்குட்பட்ட அல்லது சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் அதிகாரிக்குட்பட்ட நிலத்தில் குடியமரவோ அல்லது அதன் மேம்பாடு அல்லது பயன் தொடர்பாக அதிகாரி அல்லது சம்பந்தப்பட்ட உள்ளூர் அதிகாரியின் தேவைகளை நிறைவேற்ற விரும்பினாலோ, அவர்களிடம் இருந்து கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலத்தின் தீர்வு செய்யப்பட்ட முறையான விலை மதிப்பிற்கு அவர்களுடைய தேவைகளுக்கேற்ப பொருத்தமான இடவசதியைப் பெறும் வாய்ப்புடையவராவர். குறிப்பு:

அதிகாரியோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட உள்நூர் அதிகாரியோ கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள மேம்படுத்தப்படாத அல்லது மேம்படுத்தப்பட்ட ஏதேனும் நிலத்தை பரிவர்த்தனை செய்ய அல்லது விற்க முன்மொழியுமிடத்து, எவரிடமிருந்து நிலமானது கையகப்படுத்தப்பட்டதோ, அவர்களுக்கே முதல் நிகழ்வாக முன்னுரிமையளிக்கப்படும். அவர்கள் அதனை வாங்க விரும்புவார்களானால், அதன் மேம்பாடு மற்றும் பயன் ஆகியவற்றிற்கேற்ப அதிகாரி அல்லது சம்பந்தப்பட்ட உள்நூர் அதிகாரி உசித்தமே என எண்ணி விதிக்கும் நிபந்தனைக்குட்பட்டு வாங்கலாம்."

10. மேற்படி பிரிவானது, தற்பொழுதைய கையகப்படுத்தும் நடைமுறைகளுக்குப் பொருந்துவதாக இல்லை என்றாலும், தில்லி மேம்பாட்டு சட்டத்தின் மேற்படி பிரிவானது, நலன்தரும் கொள்கையை கொண்டுள்ளதென்றும், நாடெங்கிலும், நகரங்களில் மேம்பாட்டு நோக்கிற்காக பெருமளவிலான நிலங்கள் மேம்பாட்டு அதிகாரிகளால் கையகப்படுத்தப்படும்பொழுது, மேற்படி கொள்கையானது அவர்களால் கடைபிடிக்கப்படவேண்டும் என்றும் நாங்கள் கருதுகிறோம். மீரட் மேம்பாட்டு அதிகாரி, எவருடைய ஆதாயத்திற்காக வினாவிற்கிடமான நிலமானது கையகப்படுத்தப்- பட்டுள்ளதோ, நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, நகரில் வீடின்றி அல்லது கடையின்றி உள்ள அவர்களுக்கு சாத்தியமான வகையில் அர்த்தமுள்ள நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, அர்த்தமுள்ள அளவில் வீட்டுமனை மற்றும் கடைமனையை வழங்குவார் என நாங்கள் நம்புகிறோம்."

இத்தீர்ப்பின் கருத்தானது, நகர் பகுதிகளில், நிலம் மேம்பாட்டு நோக்கங்களுக்காக, பெருமளவிலான நிலம் கையகப்படுத்துதல் தொடர்பானதாகும். தற்பொழுதைய வழக்கில் நிலம் கையகப்படுத்துதலானது, நிச்சயம் நகர மேம்பாட்டிற்கானதோ அல்லது கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலங்கள் அமைந்துள்ள

நகர் வாழ் குடிமக்களுக்கு வீடு வழங்குவதற்காகவோ அல்ல. மேற்கூறப்பட்டவாறு கையகப்படுத்துதலானது இந்திய அரசின் தொடர்வண்டி துறை அமைச்சர் தரப்பில் மா.வி.போ.தி-க்கானதேயன்றி மாநில அரசிற்கானதோ அல்லது மாநில அதிகாரிக்கானதோ அல்ல. இன்னும் மேலே கூறுவதானால், ஒப்புக்கொண்டவாறு, இந்திய மைய அரசினால் செயற்படுத்தப்பட்ட மேற்கூறப்பட்ட தொடர்வண்டி திட்டம் தொடர்பாக திட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குவது தொடர்பாக யாதொரு திட்டமும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அத்தகைய திட்டமேதும் இல்லாதநிலையில், தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு இடம்பெயர வைக்கப்பட்டவர்களின் சிறப்பு பிரிவின் கீழ் மாற்று நிலம் வழங்குமாறு, உயர் நீதிமன்றமானது, நீதிப்பேராணை சட்டவரம்பை பயன்படுத்தி, மாநில அரசையும் மற்றும் தமிழ்நாடு வீட்டுவாரியத்தையும் பணித்ததை ஆழ்ந்தறிய முடியவில்லை. அத்தகைய பணித்தலுக்கு சட்டத்தில் இசையமுடியாது. இது, நியூ ரெவியரா கூட்டுறவு உறளசிங் சொசைட்டி மற்றும் ஒருவர் -எதிர்- நிலம் கையகப்படுத்தும் சிறப்பு அலுவலர் மற்றும் பலர், (1996) 1 எஸ்.சி.சி. 731 என்ற வழக்குத் தீர்ப்பின் பத்தி 9-இன் கருத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட கொள்கையிலிருந்து வலுவூட்டப்படுகிறது. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாற்று நிலம் வழங்கும் முன்மொழிதலுடன் மாநில அரசு முன்வந்திருக்குமானால், அவ்விடயமே வேறானதாகும். ஆனால், உரிமையாளருக்கு மாற்று வீட்டுமனை அல்லது அருக்கு குடியிருப்பு வழங்கப்படவேண்டும் என்னும் அக்கொள்கையானது, நிலம் கையகப்படுத்தப்படும் அனைத்து வழக்குகளுக்குமே ஒரு நிபந்தனையாக நீட்டிக்கப்படமுடியாது என நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. தமக்கு மாற்று மனை வழங்காமல் நிலத்தை கையகப்படுத்துதல், இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் வகுமுறைக்கூறு 21-இல் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ள வாழ்வாதார உரிமையை பாதிக்கும் என்னும் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களின் வாதத்தை நீதிமன்றமானது தெளிவாக நிராகரித்தது.

10. மீண்டும், கேரள மாநில அரசு மற்றும் பலர் -எதிர்- எம். பாஸ்கரன் பிள்ளை மற்றும் ஒருவர், (1997) 5 எஸ்.சி.சி. 432 என்ற வழக்கில், தேசிய நெடுஞ்சாலை கட்டமைப்பிற்காக கையகப்படுத்தப்பட்டு, பயன்படுத்தப்படாதுள்ள நிலமானது திரும்பத் தரப்படவேண்டும் என்னும் நில உரிமையாளர்களின் கோரிக்கையை நீதிமன்றம் எதிர்மறையாக்கியது. அதற்குமாறாக, நிலம் கையகப்படுத்தப்படும்

நடவடிக்கையானது முடிவடைந்து மாநில அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதையடுத்து, பொது மக்களுக்கு அதிக தொகையின் பயன் கிடைக்கும்பொருட்டு, கையகப்படுத்தப்பட்டு பயன்படுத்தப்படாத நிலமானது பொது ஏலத்தில் விடப்படும் என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. தமிழ்நாடு வீட்டுவாரியம் -எதிர்- எல். சந்திரசேகரன் (இறந்துவிட்டார்) அவருடைய வாரிசுகள் மற்றும் பலர், (2010) 2 எஸ்.சி.சி. 786 என்ற வேறொரு வழக்கில் 1894-ஆம் ஆண்டைய நிலம் கையகப்படுத்தும் சட்டத்தின் கீழ் கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலமானது வேறொரு நோக்கிற்கு பயன்படுத்தப்படவில்லையெனில், அதனை வெளிசந்தை விலையை காட்டிலும் குறைந்த விலைக்குத் தர அரசிற்கு தடையை ஏற்படுத்தும் (பொது நம்பிக்கை) என்னும் கோட்பாட்டை நீதிமன்றம் மீண்டும் கூறியது. அதே கருத்தானது, வி. சந்திரசேகரன் மற்றும் ஒருவர் -எதிர்- நிர்வாக அலுவலர் மற்றும் பலர், (2012) 12 எஸ்.சி.சி. 133 என்ற வழக்கில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பத்தி 31-இல் இவ்வாறாக நீதிமன்றம் கருத்து தெரிவித்துள்ளது:

"31. மேற்படி கருத்தின் அடிப்படையில், ஒருமுறை நிலமானது கையகப்படுத்தப்பட்டு, அனைத்து வில்லங்கங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டால், நிலமானது எந்நோக்கிற்காக கையகப்படுத்தப்பட்டதோ அந்நோக்கத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்டதா அல்லது வேறு நோக்கிற்கு பயன்படுத்தப்- பட்டதா என்பது நில உரிமையாளரின் கவலைக்குரியதல்ல என்னும் சட்டமானது தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது. ஒருமுறை நிலமானது அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டால், அதன் உரிமையாளர் அதற்கு சம்மந்தமில்லாதவராகிவிடுவார். நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டது எதிர்க்கப்பட்டாலன்றி அவர் அதற்காக நட்டயீடு பெறும் உரிமை மட்டுமே உடையவராவார். சொத்தில் நலனுடைய நபர்களுக்கு அதனை திரும்பக் கொடுக்க அரசிற்கும் தேவையான அதிகாரமில்லை. இது தொடர்பாக சட்டத்தில் ஏதும் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டாலன்றி அவரும் அதனை திரும்பத் தருமாறு எந்த அடிப்படையிலும் கோரமுடியாது."

11. எனினும், அரசானது மாநிலத்திற்குள்ளாக மேற்கூறப்பட்ட தொடர்புடைய திட்டத்திற்காகவே, மாநில அரசு நிலத்தை கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை தொடங்கியிருந்தது என்றும், தற்பொழுதுள்ள அரசு கொள்கையின்படி, அரசானது உரிய நேரத்தில் தன்னுடைய விருப்பச்சார்பை பயன்படுத்தி தன்னுடைய கடமையை நிறைவேற்றுவதின்னும் அதனை விடுவிக்கக்கூடாதென்றும் தனிப்பட்ட எதிர்மேல் முறையீட்டாளர்கள் வாதிட்டனர். அத்தகைய ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளவற்றை தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்ந்துள்ளனர். அவை, இந்நீதிமன்றத்தினால் வழங்கப்பட்ட அனுமதியின் அடிப்படையில் 2019-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 15-ஆம் நாளன்று தாக்கல் செய்யப்பட்ட கூடுதல் சத்தியவுறையுடன் ஆர்.4, ஆர்.5 மற்றும் ஆர்.6-ஆக இணைக்கப்பட்டுள்ள ஆவணங்களிலிருந்து சான்றாகின்றன.

12. மேற்படி தகவல்களை நாங்கள் படித்துள்ளோம். இவ்வழக்குகளில் குறைந்த வருவாய் மற்றும் நடுநிலை வருவாய் உள்ள நபர்களுக்கான வீட்டு திட்டத்தின் கீழ் வீடுகள் கட்டுவதற்காக நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டன. அதற்கு பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குவதற்கான திட்டம் இருந்தது என்பதும், அத்திட்டங்கள் மாநில வீட்டு வாரியத்தினால் செயற்படுத்தப்பட்டன என்பதும் சான்றாகின்றன. இவ்வுதாரணங்கள் இந்திய அரசினால் (தொடர்வண்டி துறை) செயற்படுத்தப்பட்ட மா.வி.போ.தி. திட்டத்திற்காக நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்ட தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்குப் பொருந்தாது. 1894-ஆம் ஆண்டைய சட்டத்தின் கண்டிப்பான நிபந்தனைக்கிணங்க அவர்களுக்கு உரிய நடவடிக்கை வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, மாநில அரசிடமிருந்தோ அல்லது அக்காரணத்திற்காக தமிழ்நாடு வீட்டுவாரியத்திடமிருந்தோ யாதொரு பரிகாரத்தையும் அவர்கள் எதிர்பார்க்கமுடியாது.

13. இவ்வழக்கின் கருத்தின் அடிப்படையில், மாநில அரசின் விருப்பச்சார்பாக மாற்று மனை வழங்கும் திட்டமானது, 2011-ஆம் ஆண்டு முதல் கைவிடப்பட்டது என்னும் மேல்முறையீட்டாளரின் வாதத்தை நாங்கள் விரித்துரைக்கத் தேவையில்லை. எனினும், பதிவு முழுமை பெறுவதற்காக, கோரிக்கையானது சம்பந்தப்பட்ட நேரத்தில் நடப்பிலிருந்த கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே குறைந்தபட்சம் 2006-ஆம் ஆண்டில்

உயர் நீதிமன்றத்தினால் எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையின் மூலம் பணிக்கப்பட்டபொழுதிலிருந்த கொள்கையின் அடிப்படையிலாவது முடிவு செய்யப்படவேண்டும் என்ற தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் வாதத்தை நாங்கள் குறிப்பிட்டாகவேண்டும். மேலே கூறப்பட்டதுபோன்று, வீடுகள் மேம்பாட்டிற்கு பொருந்தும் திட்டங்கள் இந்திய அரசினால் (தொடர்வண்டி துறை) நடைமுறைப்படுத்தப்படும் திட்டங்களுக்காக கையகப்படுத்தப்படும் தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் நிலங்களுக்குப் பொருந்தாது என தீர்ப்பளித்திருப்பதால், அவர்களின் வாதத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய தேவையில்லை.

14. உயர் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துரைக்கப்பட்ட மற்றொரு முடிவுங்கூட, தற்பொழுதைய வழக்கிற்கு பொருந்துவதல்ல. உதாரணத்திற்கு, பரத்சிங் மற்றும் பலர் - எதிர்- உறியானா மாநில அரசு மற்றும் பலர், (1988) 4 எஸ்.சி.சி. 534 என்ற வழக்கில் நிலமானது தொழிற்சார்ந்த நோக்கின் மேம்பாடு மற்றும் பயன்பாட்டிற்காக கையகப்படுத்தப்பட்டது. மேற்படி தீர்ப்பின் பத்தி 18-இன் கருத்தானது, மேற்கூறப்பட்ட தொடர்வண்டி திட்டம் தொடர்பாக, நிலம் இழந்தோர்க்கு மாற்று வீட்டுமனை ஒதுக்குவதான கொள்கை ஏதும் நடைமுறையில் இல்லாதபொழுதிலும், திட்டத்தால் பாதிப்படைந்த நில உரிமையாளர்களுக்கு மாற்று வீட்டுமனை வழங்கப்படவேண்டும். அதுவும், மாநில அரசினால் வழங்கப்படவேண்டும் என பொருள்படுவதாக எவ்விதத்திலும் அனுமானிக்கப்படமுடியாது. மறுபுறத்தில் அதிலுள்ள கருத்தானது, நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டதால் நிலத்தை இழந்த நில உரிமையாளர்கள், மாற்று நிலம் கோரி விண்ணப்பிக்கவேண்டும். அந்நேரத்தில், நிலம் இருக்குமானால் அத்தகைய ஒதுக்கீட்டிற்கான நிபந்தனைகளை அவர்கள் நிறைவேற்றும்பட்சத்தில் ஒதுக்கீட்டில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமையளிக்கப்படவேண்டும் என பணிப்பதாகும். எஸ்.பி. கிஷோர் - எதிர்- இந்திய மைய அரசு, ஏ.ஐ.ஆர். 1991 எஸ்.சி. 90 என்ற வழக்கில், நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டது நகர மேம்பாட்டிற்கானதாகும் மற்றும் நில உரிமையாளருக்கு வழங்கப்பட்ட பரிகாரமானது அவ்வழக்கின் தனிப்பட்ட பொருண்மைகளின் அடிப்படையிலானதாகும். மிக முதன்மையான பரிகாரமானது, பாதிக்கப்பட்ட நிலமிழந்த உரிமையாளர்களுக்கு மாற்று வீட்டுமனைகள் ஒதுக்குவதான நடைமுறையிலிருந்த கொள்கை தொடர்பானதாகும். மேற்படி உறான்ஸ்ராஜ் எச். ஜெயின் என்ற வழக்கிலுங்கூட

கையகப்படுத்தலானது, புதிய நகரை உருவாக்குவதற்கானதாகும் மற்றும் தீர்ப்பின் பத்தி 33-இலிருந்து அறியப்பட்டதுபோன்று, பாதிப்படைந்த நில உரிமையாளருக்கு மாற்று வீட்டுமனை வழங்குவதான அரசின் கொள்கையானது அத்தகைய கையகப்படுத்தலுக்கு பொருந்துவதாகும்.

15. மேற்படி கருத்தின் அடிப்படையில், எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையை நீக்கறவு செய்வதில் எங்களுக்கு எந்தவித தயக்கமும் இல்லை. அதன்விளைவாக, தனிப்பட்ட எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிப்பேராணை மனுக்களை தள்ளுபடி செய்கின்றோம்.

16. அதற்கிணங்க, இம்மேல்முறையீடுகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. நீதிப்பேராணை மனு எண்கள் 39279/2005, 11907/2006, 11908/2006, 19029/2006 ஆகியவற்றில் வழங்கப்பட்ட ஏப்ரல் 28, 2006-ஆம் தேதியிடப்பட்ட பொதுவான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவு ஆகியவை முறையே நீக்கறவு செய்யப்படுகிறது. முடிவாக, மேற்கூறப்பட்ட நீதிப்பேராணை மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன. நிலுவையிலுள்ள அனைத்து வழக்கிடை விண்ணப்பங்களும் முடிக்கப்படுகின்றன. செலவுத்தொகைகள் குறித்து உத்தரவேதுமில்லை.

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஏ.எம். கான்வில்கர்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அஜய் ரஸ்தோஜி

புது டெல்லி,

01.07.2019

.....

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."